

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑ ΣΙΣΙΛΙΣ

Εντός τῆς Σύρου Δραχ. 22
Εκτός . . . » 26

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν σίχ. Α. 25.
Διὰ τὰ Δικαστ. τὸν » Α. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 20 Ὀκτωβρίου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Θεία χεὶρ σώζει τὴν Ἑλλάδα.

Πολλάκις ἡ Πατρίς εἰς τὸν ἔσχατον περιήλθε κίνδυνον καὶ ἀπροσδοκῆτως ἀπ' αὐτοῦ ἐσώθη, ἐνῶ ὕδαμία ἐφαίνετο ἐλπίς σωτηρίας· ἀναμφιβόλως δὲ χεὶρα θεοῦ τὴν ἐσώζειν.

Κατὰ τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Καποδιστριαίου, κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου διεκινδύνησεν ἡ Πατρίς καὶ ἐσώθη εὐχερῶς· οὕτω καὶ μέχρι τῆς 40 ἐνεστῶτος τοσοῦτον ἀπηλπισμένοι ἦσαν πάντες περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων ἅτινα ἀσύμματος Κυβέρνησις ἐπραξε μέχρι ἐσχάτως, ὥστε πάντες οὐδεμίαν ἐβλεπον πρόχειρον διέξοδον καὶ πάλιν ἐκ τῆς θείας προνοίας ἠλπίζον τὴν σωτηρίαν καὶ ἀληθῶς ἡ νύξ τῆς 10 περὶ τὴν 11 ἐφώτισεν ὡς ἐξ οὐρανοῦ ἄνδρας φιλοπάτριδας καὶ ἀγαθοὺς εἰς κίνημα τὸ ὁποῖον ἐπιτυχὸν εὐχερῶς ἐσώσε καὶ αὐθιγῶς τὴν Πατρίδα πρὸς δόξαν αὐτῆς καὶ πρὸς ἐπαινον ἐκ μέρους ὄλου τοῦ πεφωτισμένου Κόσμου, διὰ τὴν ἀξίεπαινον γενικὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν αὐστηρὰν ἀποχὴν ἀπὸ παντὸς ἀπευκταίου δυναμένου νὰ μολύνη τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἔθνους.

Τριάκοντα σχεδὸν ἔτη ἄρχων ὁ Ὅθων τὸ ζῶον καὶ ἔνδοξον Ἔθνος μας τὸ ὁποῖον μετ' ἀπειριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεγάλων ἐλπίδων τὸν ἐδέχθη ἐλθόντα εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τρυφερῶς τὸν ἐπεριποιήθη, ἀλλ' ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ τούτῳ οὐδὲ τριάκοντα ἠτύχησε ν' ἀποκτήσῃ φίλους πιστοὺς καὶ ἀφοσιωμένους αὐτῷ διότι δὲν ἠγάπησεν ἀληθῶς τὸ Ἔθνος, ὅπως ὑπεσχέθη καὶ πομπῶδες διεκήρυξεν οὐδ' ἐταύτησε μετ' αὐτοῦ τὸ μέλλον του.

Ἐν ὅτῳ τὸ Κράτος ἐδιοικεῖτο ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας ἀπέδιδεν εἰς τὴν μοχθηρίαν αὐτῆς τὰ παθήματά του καὶ ἐτρέφετο μετ' ἐλπίδα τῆς προσωρινότητός της, δυστυχῶς ὅμως τὴν αὐτὴν ἠκολούθησεν πολιτικὴν καὶ ὁ Ὅθων ἀφότου ἀνέλαθεν ὁ ἴδιος τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, δυσσεστήσας τὰς εὐεργετίας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις, εἰς στάσιμον κρατῶν κατάστασιν τὸν ροῦν τῆς Ἐθνικῆς προόδου καὶ οὐδὲν ποιήσας ἐξ ἐκείνων ἅτινα μεγάλουν καὶ δοξάζουν τὰ ἔθνη· ἀπ' ἐναντίας τὴν Αὐστριακὴν ἀκολουθῶν πολιτικὴν ἐψύχρανε καὶ τὸ Ἔθνος καὶ τοὺς φίλους του· ὑπερεξέχυλῆσεν ἐπομένως ἡ δυσσερσία καὶ ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ τοῦ Ἔθνους τὸ ὁποῖον ἐγερεθὲν ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ τὴν νύκτα τῆς 3 Ἰουλίου 1843 ἐπέβαλεν εἰς τὸν ψυχρὸν Ἡγεμόνα τὰς ὑποσχεθείσας καὶ λησμονηθείσας παρ' αὐτοῦ ὑποσχέσεις καὶ τὸν ἠνέχθη πάλιν νὰ ἐξακολουθήτῃ ὡς τοιοῦτος ἐλπίσαν, ὅτι ἐσωφρονίσθη καὶ σεβασθήσεται εἰς τὸ μέλλον τὴν θέλησιν τοῦ Ἔθνους δι' ἣν πανδημῶς ὤμωσεν. Δυστυχῶς ὅμως οὐ βράδιον χαρακτῆρα μεταβαλλεῖν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Συνταγματικῆς ἐκείνης μεταβολῆς,

οὐδὲν καταχθόνιον μέσον παρέλιψε συντελοῦν εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τῶν ἐθνικῶν ἐκείνων ἀποφάσεων καὶ εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀγαπητῆς του τυραννίας· ἔνεκα δὲ τούτου ἐξηχρείωσε πάντα πολιτικὸν χαρακτῆρα, διήρπασε τὸ Ἔθνος καὶ ἐξηκολούθει ἀμεταπίστως βαδίζων τὴν συμβουλευθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τοῦ Βαρλενσταῖν πολιτικὴν περιφρονῶν, οὐχὶ μόνον τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὰς φρονίμους συμβουλὰς τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ αὐτὰς ἀκόμη τοῦ Βασιλέως ἀδελφοῦ του καὶ τοῦ πατρὸς του.

Τετυφλωμένος δὲ ἐκ τῆς ἐπαράτου ταύτης πορείας του καὶ τοὺς περισχιζόντας αὐτὸν εὐκρίθιμους κόλακας ἀκούων μόνον, ἐποδοπατοῦσε τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, περιεφρόνησε καὶ ὑπεσκέλισε τοὺς ἐθνικοὺς ἄνδρας καὶ κατήτησεν εἰς τοιοῦτου εἶδους μικροπρεπεῖς καὶ χαμερπεῖς ῥαδιουργίας ὥστε, καὶ ἂν ὑπῆρχον καὶ τινες τὴν Βασιλείαν σεβόμενοι, ἔνεκα τῆς ἐπισκιαζομένης παρ' αὐτῆς ἐθνικῆς ἐφημερίας καὶ εὐρωπαϊκῆς δημοταγότητος καὶ οὐχὶ τὸ Βασιλεῦον πρόσωπον καὶ αὐτοὶ ἀπελιπισθέντες ἐξέκλιναν, προτιμήσαντες μᾶλλον ἓνα κίνδυνον παρὰ μυρίους τοιοῦτους οὓς ἡ κακίστη τῆς ἐξουσίας πορεία ἠπέλει.

Πάντες ἐγνωρίζαμεν, ὅτι ὁ Ὅθων ἐστερεῖτο πνεύματος καὶ πολιτικῆς φρονήσεως καὶ ὅτι ἦτον εἰς ἄκρον ἐπίμονος, ἠλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἐπὶ τριακονταεταίαν ἠγάπησε πλεον τὸ ἔθνος καὶ καλὰ ἔτρεφεν ὑπὲρ αὐτοῦ αἰσθήματα· δυστυχῶς ὅμως τὰ τελευταῖα ἀπέδειξαν τὸ ἐναντίον καὶ συναπέδειξαν, ὅτι εἶχε καὶ σύντροφον διστραμμένης ψυχῆς, ἥτις τῷ ἀνεφύτησεν ὅσα τῷ ἔλλειπον ἐλαττώματα καὶ διέστρεψε πλειότερον τὴν ψυχὴν του.

Τὰ Καναρικά, τὰ Ναυπλιακὰ καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα τῷ ἔδωσαν καθαρῶς νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἐθνικὴν δυσσερσίαν καὶ τὸ ἀναπόφευκτον τῆς ἀλλαγῆς Κυβερνητικῆς πορείας, ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ του καὶ αἱ κακαὶ συμβουλαι τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν καὶ εὐχαριστεῖτο νὰ εἰσακούῃ, διότι ἐταυτίζοντο μετ' αὐτῷ αἰσθηματῆς τῆς ψυχῆς του, τὸν ἐτύφλωναν εἰς τρόπον τοιοῦτον ὥστε ν' ἀπολέσῃ τὸ πᾶν ἀνεπιστρεπτὸν ἐν μιᾷ στιγμῇ, καὶ μακρὰν νὰ θρηνηθῇ ἡδὴ, ὡς ὁ Ἱερεμίας.

Ζῶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δὲν ὑπάρχει συμπαθοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅπερ ἀποδιδνύει, ὅτι οὐδὲν καλὸν ἐπραξεν εἰς τὸν τόπον καὶ ἂν ἔγινε τι, τοῦτο οὐχὶ εἰς αὐτὸν προσωπικῶς, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τῆς Βασιλείας δρεῖλεται, ἂν δ' ἀντ' αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἄλλος πατριωτικώτερα τρέφων αἰσθήματα, ἀγαπῶν τὸ ἔθνος του καὶ ἐπιθυμῶν τὴν πρόοδόν του, δὲν ἤθελεν εὐρίσκειται σήμερον τὸ ἔθνος εἰς τὴν στάσιμον θέσιν εἰς ἣν τὸ ἐκράτει, ἀλλὰ ζῶν πνεόν ἔνεκα τῆς νεαρᾶς ἡλικίας του, τοῦ εὐρυτάτου σταδίου του καὶ τῶν ἀπειρῶν προτερημάτων του, ἤθελεν εἶσθαι πλειότερον ἐπίζηλον καὶ ἀκμαῖον.

Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ὁμόνοια τὴν ὁποῖαν εἰς τὰς κρίσιμους ταύτας περιστάσεις εἰδείξε τὸ ἔθνος θέλει τὸ ὁδηγήσει ἐπίσης καὶ εἰς τὸ μέλλον πρὸς ἐντελῆ ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς ὁδὸν ἀσφαλῆ καὶ

προοδευτικὴν καὶ πάντες ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν αὐτὸ κατέχον τὴν προσήκουσαν αὐτῷ θέσιν, τῇ εὐνοίᾳ καὶ τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, αἵτινες δὲν δύνανται ἢ νὰ ἐκτιμῆσῃσι προσηκόντως τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀξίαν του.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλεται, ὅτι δι' ἐπαναστάσεως ἐξώσθη καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐκ τοῦ θρόνου του.

Ἐνῶ τὸ δημόσιον πνεῦμα ἐν τῇ Πόλει μας ἦτον ἐξηγερέμενον ἔνεκα τοῦ ἀκούματος τῆς ἐν Ἀκαρνανίᾳ, Ἀχαΐᾳ κλπ. ἐκραγείσης στάσεως καὶ τῶν ἀλληπαλλήλων καταδιωκτικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διατάχθησαν καὶ ἤρξαντο ἐκτελοῦμενα, ἀπειλοῦντα καὶ ἐνταῦθα σιγηνάς, καθόσον μετ' ἐνεστέρας ἀνεκαλύφθη, ὅτι ἡ χωροφυλακὴ διαταγὴν εἶχεν αὐστηρὰν τοῦ ὑπουργοῦ Μήλιου νὰ κτυπήσῃ ἀνεξαιρέτως πάντα πολίτην διὰ πᾶν κίνημα στασιαστικόν, αἰφνης ἡ 11 τρέχοντος ἀνέτειλε χαρμόσυνος, διότι ὁ Τηλέγραφος ἀνήγγειλε τὴν ἐπιτυχοῦσαν ἐν Ἀθήναις πολιτικὴν μεταβολὴν τὴν κατάργησιν τῆς δυναστείας τοῦ Ὅθωνος καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς Ἀμαλίας καὶ σύστασιν προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργείου καὶ διάφορα ἄλλα σχετικὰ μέτρα· ἡ πόλις μας ὡς ἐν ἐνὶ στόματι ἐξήτωκραύγασεν ὑπὲρ τῶν γενομένων, ἡ Δημοσιότης ἀρχὴν διὰ ψηφίσματος ἠσπάσθη τὸ κίνημα, διάφορα ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ ὁ λαὸς ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ ἐπανηγήρυσεν πάσας τὰς ἡμέρας ταύτας διὰ λειτανιῶν, φωταφίῶν καὶ διαφόρων μέσων ἐκδηλούντων τὴν ἐπιδοκιμασίαν πάντων τῶν ἐν Ἀθήναιςπραχθέντων· εἶτι δὲ ἡ Δημοσιότης μας Ἀρχὴν πρὸς μνήμην τῶν θυσιασθέντων χάριν τῆς σωτηρίου ταύτης μεταβολῆς εὐγενῶν τέκνων τῆς Πατρίδος Λεωτζίκου, Μωραϊτίνῃ καὶ Σκαρβέλῃ μετωνόμασεν ἐκάστην τῶν τριῶν Πλατειῶν τῆς Πόλεως μας δόσασα εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν τὸ ὄνομα τῶν πατριωτῶν τούτων καὶ συγχρόνως ἐψηφίσασα τὴν, δαπάνη τοῦ Δήμου, ἐκπαίδευσιν τοῦ ὄρφανοῦ υἱοῦ τοῦ Λεωτζίκου· δὲν ἤρκεσαν ταῦτα ἀλλ' ἐψηφίσασα ὁ εὐγενὴς ἄνθρωπος μας καὶ χρηματικὴν περίθαλψιν παντὸς ἀπόρου ἐκ τῶν προγεγραμμένων ἔνεκα τῶν πολιτικῶν περιστάσεων ἀναξιοπαθούτων τέκνων τῆς Πατρίδος τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχομένων ἤδη εἰς τὴν κοινὴν μητέρα· δι' ἐκτάκτων Παραρτημάτων σταλλέντων εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας ἀνήγγειλαμεν τὰ καθ' ἑκάστα τῆς μεταβολῆς, ὥστε περιττὸν εἶναι νὰ τὰ ἐπαναλάβωμεν ἤδη· ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Πόλει μας καὶ πάντες ὡς ἀδελφοὶ συντρέχωσιν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, λησμονήσαντες πᾶσαν μεταξὺ τῶν ἀντιπάθειαν, ὡς ἐλησμονήσαν ἤδη καὶ τὸν ἀπερχόμενον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀνάξιον καὶ ἐκπομπον ἄρχοντα τοῦ Ἔθνους· κοινὴν δ' ἀναπέμπωμεν ἅπαντες εἰς τὸν Ὑψιστον εὐχὴν ὅπως εὐδοῦσαι τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος καὶ διατηρήσει εἰς πάντας τὴν ὑπάρχουσαν φιλοπατρίαν.

— Διάφορα ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας τῆς Πόλεώς μας· ἀξιεπαίντως πάντες συντρέχουσιν ὑπὲρ τῆς εὐταξίας ὡς καὶ αὐτὴ ἡ Διεύθυνσις τῆς ἀτμοπλοΐκῆς Ἑταιρίας τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀξιοτίμου Ἐφόρου τῆς ἀξιωματικοῦ Κ. Μπούμπουλη ἐσχημάτισεν ἀπόσπασμα καλῶς ὀργανισμένον καὶ πειθαρχῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν διατελούντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, τῆς Ἑταιρίας, τὸ ὅποιον ἐκτελεῖ προθύμως φρονίμως καὶ ἐπιτυχῶς διαφόρους νυκτερινούς περιπόλους ἐν τῇ Πόλει.

— Τὴν 17 ἔφθασεν ἐκ Σμύρνης ὁ συμπολίτης μας Κ. Ἰω. Παλαιολόγος τὸν ὅποιον δημοτελέστατα ὑπεδέχθη ἡ Πόλις, διότι ἔπαθεν ἐνεκα τῶν πατριωτικῶν του αἰσθημάτων ἐξόριστος διατελέσας μακρὰν τῆς Πατρίδος ἐπὶ 8 σχεδὸν μῆνας.

— Τὴν 5. πρωΐνῃ ὥρᾳ τῆς ἀπελθούσης Πέμπτης ῥαβδύθη ἐνταῦθα μίαν δόνησιν ἐλαφροῦ σεισμοῦ.

— Μνημόσυνον δημοτελεῖς δι' εἰσφορᾶς δεκαλέπτου τῶν συμπολιτῶν μας ἐκτελεσθήσεται τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου Λεωτζάκου καὶ λοιπῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας πισόντων ἐν Κύθῳ καὶ Ναυπλίῳ.

— Λέγεται, ὅτι οἱ Ἀρειοπαγῆται προσέφερον τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ των ὑπὲρ τῶν χρηματικῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν εἶθε τὸ παράδειγμα τοῦτο νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι τούλάχιστον ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους.

— Ἄπαντες οἱ ὑπάλληλοι ἔδωσαν τὸν νέον ὄρκον ἐνώπιον τῆς Νομαρχίας, οἱ δὲ κατώτεροι Δικαστικοὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου.

— Τὰ Δικαστήριά μας ἐξακολουθοῦν τὰ χρέη των ἐν ὀνόματι τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως, ὥστε ἡ Δικαιοσύνη οὐδὲν ἔπαυσεν ταῦτα δημιουργούμεν πρὸς γυναικῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ, οὐδὲ κακῶς ἐπληροφόρησαν, ὅτι ἀργοῦν τὰ Δικαστήρια.

— Ἐρχομε νὰ σχηματίζεται ἡ ἰδέα τῆς γενικῆς ψηφοφορίας τοῦ Λαοῦ πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἡγεμόνος τῆς Πατρίδος.

— Τὴν ἀπελθούσαν Κυριακὴν διήλθον ἐκ τοῦ λιμένος μας εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπερχόμενοι διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ οἱ τοῦ πρώην Ἡγεμόνος αὐλικοὶ Βέντλαν Ἄρνεντ ἢ Κ. Πλουσκῶ κλπ. οὐδεμίαν ἐνόχλησιν τοῖς ἐγένετο, διότι οἱ Ἕλληγες εἰσὶν εὐγενεῖς καὶ δὲν καταδέχονται νὰ βλάπτωσιν τοὺς νενικημένους καὶ ἀσθενεῖς ἦδη.

— Ἡ ἐν τῷ λιμένι μας σταθεύουσα Ἐθνικὴ ἠμιολία μετέφερον ἐκ Μυκόνου ἐνταῦθα τοὺς ἐκεῖ ἐξοριστοὺς παρὰ τῆς πεσοῦσης ἐξουσίας Ἀξιωματικούς, Μπρατζάνον Κονταράτον κλπ. τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη ἡ Πόλις προσεκτικόντως ὡς ἀναξιοπαθούντα καὶ ταῦτα θύματα καὶ αὐθιμερὸν ἀπέπλευσαν εἰς εἰς Κύθον διὰ νὰ παραλάβωσι καὶ τὸν ἐκεῖ ἀντισυνταγματάρχην Κορωνάιον διὰ νὰ μεταβῶσιν ἅπαντες εἰς Ἀθήνας.

— Ἡ ἡσυχία καὶ τάξις τῆς Πόλεώς μας ἀνετέθη εἰς τοὺς πολίτας ὀργανιζομένους προσωρινῶς ὡς Ἐθνοφύλακας.

— Ὁ Κ. Μ. Ρούφος ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔλαβε τὸν ὄρκον μετὰ τοῦ Κ. Κανάρη ἀναλαβόντος ἐκ τῆς ὀποιᾶς ὑπέφερον ἀσθενείας ὥστε καταρτισθεῖσα ἦδη ἐνεργεῖ ἐν σώματι καὶ συμπνοῇ ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις.

— Διευθυντὴς τῆς Διοικ. ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, διορίσθη ὁ Κ. Α. Καλὸς, Νομάρχης δὲ Ἀργολίδος ὁ Κ. Α. Γιουρδῆς μετὰ θετικότητος δὲ ὡς Νομάρχης Κυκλάδων λέγεται ὁ Κ. Ν. Καλλιπερὴς ἀνὴρ ἱκανὸς καὶ φρόνιμος, γνωστὸς διὰ τὰ πατριωτικὰ αἰσθηματὰ του· καλλιτέραν ἐκλογὴν δὲ ἡμᾶς δὲν ἠδυνάτο νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Τήνου ἐψήφισεν 500 δρ. διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀσιδίου Λεωτζάκου, ἀλλὰ πρότάσει τοῦ Κ. Μαυρογένους ἀπεφασίσθη νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν χήραν τοῦ μακαρίτου.

— Τὴν 12 ἔφθασεν ὁ Ὄθων ἐπὶ τοῦ Ἀτμοδρόμου εἰς Πειραιᾶ, μαθὼν τὰ γενόμενα ἔμεινεν ἐβρόντητος, παρακινηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Πρέσβων ἀνεχώρησεν ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Φρεγάτας Σκυλλας εἰς Τερζέστην ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν συνοδευσάντων αὐτὸν εἰς τὴν περιόδιαν του ποσώπων ἐν οἷς προσετέθησαν ὁ πρώην ὑπουργὸς Χαντίσκος καὶ ὁ Πλοίαρχος τοῦ Ἀτμοδρόμου Παλάσκας ὅστις ἔδειξεν ἀντεθνικὴν διαγωγὴν ἠρνήθησαν δὲ νὰ τὸν ἀκολουθῶσιν ὁ διαγγελεύς Βάσος καὶ ὁ αὐλικὸς θεράπων Φετιγάνης.

— Μνημόσυνον δημοτελεῖς ἐτελέσθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν ὑπὲρ τῶν ἐνδοξῶν θανόντων Λεωτζάκου, Μωραϊτίνῃ, Σκαρβέλλῃ κλπ.

— Ἐπιτροπὴ διορισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐσφράγησεν τὰ δωμάτια τοῦ ἐκπώπου Ἡγεμόνος, παρόντος τοῦ Γραμματέως του Βέντλανδ.

— Μετὰ τοῦ συμπολίτου μας Κ. Ι. Παλαιολόγου ἦλθον ἐκ Σμύρνης καὶ δύο ἕτεροι ἐκ τῶν προγεγραμμένων ὁ Δικαστὴς Κ. Π. Μαυρομιχάλης καὶ ὁ Δικηγόρος Δητριᾶδης ἅπαντες ἐξεφώνησαν ἐν τῇ Πλατείᾳ Λεωτζάκου σύντομα, ἀλλὰ συγκινητικὰ καὶ κατάλληλα εἰς τὴν περιστάσιν λογιδρία, ὡς καὶ ὁ πρώην Διδάσκαλος τοῦ Ἑλλ. Σχολείου μας Κ. Χούμης.

— Ὁ Πρέσβης τῆς Βαυαρίας παρέλαβε τὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ τοῦ Ὄθωνος, τὴν ἀλληλογραφίαν του ὅμως ἠρνήθη τὰ παραδόσθῃ ἡ Κυβέρνησις.

— Ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ πύσεως τῶν Δημάρχων ἐξαιρουμένου ἐνοσιταί, τοῦ τῆς Ἑρμούπολεως, ὡς ἀνήκοντος εἰς τὴν μεταβολὴν καθὼ ἐκλεχθέντος ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς γενομένης ἐνταῦθα ἐπιδειξεως τοῦ Φεβρουαρίου.

— Καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἱ τοῦ τῶν Ναυτικῶν ἄφησαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ τεταρτημόριον τῆς μισθοδοσίας των.

— Ὁ πρώην Βασιλεὺς Ὄθων ἔφθασεν εἰς Κέρκυραν τὴν ἑσπέραν τῆς 15 Ὀκτωβρίου καὶ μετὰ 3 1/2 ὥρας ἀνεχώρησε διὰ Τερζέστην.

— Γενικοὶ Γραμματεῖς διορίσθησαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείου ὁ καὶ πρὶν κατέχων τὴν θέσιν ταύτην Δελιγιάννης, τοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁ Σαράβας καὶ τοῦ τῶν Ναυτικῶν ὁ Μ. Κανάρης.

— Ὁ νεοδιορισθεὶς Νομάρχης Κυκλάδων Κ. Καλλιπερὴς ἔφθασε σήμερον ἐν τῇ πόλει μας ἐπὶ τῆς Ἐθ. ἠμιολίας Πάραλος, ὑποδεχθεὶς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα του. Εἰσαγγελεύς δὲ διορίσθη ὁ Κ. Ποσειδῶν καὶ ἔφθασεν ἐπίσης.

— Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου στρατιωτικῶς ὀργανισθέντες συντρέχουν ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τῆς Πρωτευούσης λίαν ἀξιεπαίνως.

— Ὁ Σ. Μήλιος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν, ὁμοίως αἱ ἄλλοτε ὑπουργοὶ Σίμος, Βότζαρης καὶ Ποτλῆς ὁ Μήλιος τὴν νύκτα τῆς μεταβολῆς ἐδοκίμασε μετὰ τοὺς χωροφύλακας ν' ἀντισταθῇ, ἀλλὰ ταχέως ἐνόησε τὸ πρᾶγμα καὶ ὑπεχώρησεν, ἐνεκα τοῦτου δὲν συνέβη αἰματοχυσία.

— Ἄκρα ἡσυχία βασιλεύει ἐν τῇ Πόλει μας, οἱ πολῖται ἀνέλαβον προθύμως τὴν φρουρῆσιν τῆς καὶ πατριωτικῶς ἐκπληροῦν τὸ καθήκον των τοῦτο.

— Ὁ διοικῶν τὴν στρατιωτικὴν δυνάμιν ἐν Τριπόλεως ἀντισυνταγματάρχης Κομπότης, πρὶν εἴδῃσι ἡ εἶδησις τῆς πολιτ. μεταβολῆς διέταξε πυροβολισμὸν κατὰ τοῦ ἐξεγερθέντος λαοῦ καὶ ἐφρονέθησαν καὶ ἐπληρώθησαν περὶ τοὺς 20 πολίτας.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεταβολῆς ὁ λαὸς κατεσύντριψε τὸ τυπογραφεῖον τῆς Αὐγῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως.
Ἐπειδὴ δι' Ἐθνικῆς Ἀποφάσεως ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἐκηρύχθη ἐκπώτος τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, θεσιζόμεν ὅπως τοῦ λοιποῦ πάσα πρᾶξις καὶ ἀπόφασις ἦτις ἐξεδίδετο ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, ἐκδίδεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἀριθ. 22. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'

Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Ἑρμούπολεως.
Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τὰ προσωπογεγραμμένα μέλη.

Προσκληθὲν σήμερον εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Κ. Δημάρχου ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Ἀκροασάμενον τὸν Κύριον Δήμαρχον ἀνακοινώσαντα τὴν ἐν Ἀθήναις πολιτικὴν μεταβολὴν ἀγγελοῦσιν αὐτῷ παρὰ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ σημερινοῦ τηλεγραφήματος αὐτῆς, ἔχοντος οὕτω.

Ἡ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τοὺς Ἕλληνας

Ἐ λ λ η ν ε ς.
α Αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους εἰσηκούσθησαν, θεῖα συνάρσει ὁ λαὸς καὶ στρατὸς συμφώνως τὴν δυναστείαν τοῦ Ὄθωνος κατέλυσαν, καὶ συνέστησαν προσωρινὴν Κυβέρνησιν ἐκ τῶν πολιτῶν. Δ. Γ. Βούλγαρη Προέδρου, Κ. Κανάρη, καὶ Μ. Ρούφου.»

Ὁ Πρόεδρος Δ. Γ. Βούλγαρης.
Τὸ Συμβούλιον θεωροῦν τὴν παγκόσμιαν καὶ μετ' ἄκρας χαρᾶς ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπιδοκιμασίαν καὶ παραδοχὴν τῶν ἐν Ἀθήναις πραχθέντων, καθὼ συνάδοντα μετὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν Εὐχὴν ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Συμμεριζόμενον καὶ τοῦτο τὴν γενικὴν ταύτην ἐπιδοκιμασίαν, ἐκφράζει εἰς τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν, ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμούπολεως, τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἡγεμόνα, τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἡγεμόνα, τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ ἐνίσχυσιν τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως καὶ παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ τοῦ νόμου.

Ἐγένετο ἐν Ἑρμούπολει τὴν 11 Ὀκτωβρίου ὥρα 9 Π. Μ. 1862.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον
Σ. Τ. Γαλάτης Πρόεδρος, Ἰ. Βεῆς Πρωτοκολλιστής.
Αμβρόσιος Θ. Ράλλης Δ. Καλάρης.
Δ. Παρασκευᾶς Ἀλεξ. Μαυρογορδάτος

Ζ. Νεγρεπόντης
Σ. Γ. Πρώιος
Παντ. Ψύχας
Ἄντ. Μαρινάκης
Ἰ. Ροδοκανάκης
Α. Διμαλῆς
Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ αὐθιμερῶν
Ὁ Δήμαρχος
Δ. Παπαδάκης.

Α. Εὐμορφόπουλος
Ἀθ. Π. Μίχας
Μ. Τζιουράκης.
Τ. Φραγκιάς
Ἐμ. Βύστρατιου
Μίνως Βογιατζόγλου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος
πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Συμπολιταί!

Σύστημα πολιτικῆς, ταπεινόνον τὴν ἐθνικὴν ἀξίαν, ἐπάγον δὲ τὴν κατὰπτωσιν τῶν ἠθῶν σύστημα κυβερνήσεως, ἀθετήσαν τὸ πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἐπικρατείας καὶ τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν σέβας, εἶπετο νὰ ἐγείρῃ καθ' ἑαυτοῦ τὰς πεποιθήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ ὠθήσῃ αὐτὸ εἰς ἐπανάστασιν. Διὰ τοῦτο πρὸ μικροῦ πλείστα ἐπαρχίαι ἐπεχείρισαν τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, καὶ ἦδη πάσαι σχεδὸν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ κράτους ἐγερεθεῖσαι, κατέλυσαν τὰς ὑφισταμένας ἀρχάς ὑποστηριχθεῖσαι δὲ ὑπὸ τοῦ γενναίου Στρατοῦ, κατέστησαν τοπικὰς διοικήσεις.

Ἡ αὐτὴ ἀνάγκη καὶ ὁ αὐτὸς πόθος ἤγειραν κατὰ τὴν νύκτα τῆς χθὲς πρὸς τὴν σήμερον, καὶ τὸν λαὸν τῆς πρωτευούσης, ὅστις ἐφάμιλος κατὰ τὸν πατριωτισμὸν πρὸς τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν ἐπέζητησε τὴν κατάλυσιν τῆς καθεστῶσης τάξεως ὁ δὲ στρατὸς πιστὸς θεματοφύλαξ τῆς πρὸς πίστωση τῶν ὀρκῶν καὶ κύρωσιν τῶν νόμων ἀποτεθεῖμένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἔθνους παρακαταθήκης, ἄξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὸ ὅποιον κοσμεῖ αὐτὸν, ὑπεστήριξε τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ λαοῦ, καὶ οὕτω τῇ κοινῇ συμπράξει αὐτῶν, κατελύθη ἡ καθεστῶσα τάξις, κηρυχθέντος ἐκπώτου τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ καθημένου, καταργηθέντων δὲ καὶ τῶν πρὸς τὴν ἀντιβασιλείαν δικαιωμάτων τῆς συζύγου αὐτοῦ, κατεστάθη δὲ Προσωρινὴ Κυβέρνησις, ἀποτελούμενη ὑπὸ τῶν Κυρίων Δ. Γ. Βούλγαρη Προέδρου, Κ. Κανάρη καὶ Μ. Ρούφου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς νέας Κυβερνήσεως ἐσχημάτισεν ἐπομένως Ἰπουργεῖον ὑπὸ τῶν Κυρίων Τ. Μαγγίνῃ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Θ. Α. Ζημῆ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Α. Κουμουνδούρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Δ. Μαυρομιχάλη ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ἐπ. Δελιγεώργη ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, Δημ. Καλλιφρονᾶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Β. Νικολοπούλου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Α. Διαμαντοπούλου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἐντολή, τὴν ὀποιαν ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ εἶναι νὰ τηρήσῃ τὸ συνταγματικὸν μοναρχικὸν πολίτευμα, νὰ μαρτυρήσῃ πάντοτε ἀπαραμείωτον τὸ σέβας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς τρεῖς Εὐεργετίδας Μεγάλας Δυνάμεις, νὰ διατηρήσῃ δὲ ἀκμαιὰς τὰς φιλικὰς σχέσεις τῆς ἐπικρατείας μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, νὰ συγκαλέσῃ τάχιστα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ νὰ διατηρήσῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ἐκτελοῦσα τοὺς νόμους τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ καθήκον δὲ τοῦτο βέλομεν ἐκπληρώσει, Κύριοι, μετὰ πάσης πίστεως καὶ προθυμίας, ἐτοιμοὶ νὰ καταθέσωμεν τὴν ἀρχὴν εἰς τὴν συγκροτηθησομένην Συνέλευσιν.

Ἴνα ὅμως ἀποτελεσθῇ τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἱερὸν ἔργον, ἀπαιτεῖται νὰ διατηρηθῇ ἀκμαιὸς ὁ πατριωτισμὸς ὅλων τῶν πατριωτισμῶν λοιπὸν ὑμῶν ἐπιταλούμεθα, Κύριοι, καὶ προσδοκῶμεν παρ' ὑμῶν οὐ μόνον τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ἐκείνην, ἥτις διέκρινε πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν τοῖς κρίσιμοις καιροῖς τοῦ παρελθόντος οὕτω δὲ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κραταιὰ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου, ἥτις οὐδέποτε ἐγκατέλιπε τὴν Πατρίδα, θέλει ἐνισχύσει τὰς ἀσθενεῖς μὲν ἀλλ' εἰλικρινεῖς προσπαθείας ἡμῶν, καὶ θέλει εὐλογησῇ τὸ νέον τοῦτο ἔργον, παγιόουσα τὴν νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων, πρὸς δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1862.

Ο Πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως
Δ. Γ. ΒΟΥΔΑΓΡΗΣ.

Οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας
Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ, Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ, ΑΛ. ΚΟΥ-
ΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ε. ΔΕΛΙ-
ΓΕΩΡΓΗΣ, Δ. ΚΑΛΔΙΦΡΟΝΑΣ, Β. ΝΙΚΟΛΑ-
ΒΟΥΛΟΣ, Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Γενικὸς Γραμμ. τῆς προσωρινῆς
Κυβερνήσεως
Ν. Α. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἐκφωνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς προσωρινῆς
Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐν τῇ Πλατεῖα τῆς ΟΜΟ-
ΝΟΙΑΣ τελεσθεῖσαν τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1862 δο-
ξολογίαν.

Συμπολιταί!

Ἀπὸ ὕμνήσαμεν τὸν ὕψιστον, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁ-
ποίου ἐξετελέσθη τὸ ἐθνικὸν ἔργον, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ
ὁποίου θέλει ἐξασφαλισθῆ ἡ μέλλουσα εὐμερῖα τῆς Πα-
τρίδος, εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς ἀπειθῶν ὀλίγας συντέμους λέ-
ξεις, πεποισθῶς εἰς τὸν ἀκραίφην πατριωτισμὸν σας, ὅστις
ἐγκρατήρισε καὶ χαρακτηρῖζει τὸν Ἕλληνα, καὶ συνδέει
αὐτὸν μετὰ τοῦ ἐνδοξοῦ παρελθόντος του.

Συμπολιταί! Αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ πόθοι τοῦ ἔθνους ἐξε-
πληρώθησαν, ἡ ἐθνικὴ κυριαρχία ἀνέστη· Ἀκόσ και στρα-
τός εἰς ἐν ἐνωθέντες ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἀνεδείχθησαν ἀξιοὶ
τοῦ μεγάλου μέλλοντός των. Ἡ πρόην καθιστώσα τά-
ξις ἐπεσον ἀνεπιστρεπτεῖ, καὶ νέα τάξις διεδέχθη αὐτήν,
χρέος καὶ καθήκον ἔχουσα τὴν εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν τῆς
Πατρίδος!

Ἵπείκοντες εἰς τὴν ὁμόφωνον φωνὴν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ
γενναίου στρατοῦ, ἀνεδέχθημεν ἀσμένως ὑψηλὴν ἔθνικὴν
ἀποστολὴν· καθήκον ἔχομεν ὅσον τάχος νὰ συγκαλέσωμεν
ἔθνικὴν Συνέλευσιν, διὰ νὰ σκεφθῆ περὶ τῆς νέας Συνταγ-
ματικῆς Μοναρχίας. Διὰ νὰ φθάσωμεν δὲ αἰσιώτερον πρὸς
τὸν ἔθνικὸν τούτον σκοπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμψυχωθῆ ἡ
τάξις, ἡ ἡσυχία, ἅτινα ἐξαρτῶνται ἐκ μόνου τοῦ ἀκραίφ-
νοῦς πατριωτισμοῦ σας. Ἐπ' αὐτοῦ ἐρειδόμενοι προβαί-
νομεν μετὰ σπουδῆς νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἔθνικὴν ἐντο-
λήν, ἣν ἀνεδέχθημεν. Πεποισθῶτες δὲ εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθη-
ματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐλπίζομεν μετὰ τὴν βοήθειαν
τοῦ Ὑψίστου νὰ φανῶμεν ἀξιοὶ τῶν προσδοκιῶν του. Ἀ-
ναφερόμεθα, ἐπαναλαμβάνω, εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας.
Σὰς συνιστῶ τὴν ἀμοιβαίαν πίστιν, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ἀ-
δελφότητα, καὶ ἐν γένει τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, δι' ὧν
τὰ ἔθνη εὐδαιμονοῦν.

Ἡ Πατρίς σας ἔδωκεν ὄπλα πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δι-
καιῶν σας· λοιπὸν δὲν εἶναι πλέον ἀνάγκη νὰ φέρητε αὐ-
τὰ εἰς χεῖρας, θὰ κάμετε δὲ χρῆσιν αὐτῶν, ὅταν ἡ Πα-
τρίς λάβῃ ἀνάγκην, ὅταν, λέγομεν, ἡγήσῃ ἡ σάλπιγξ,
πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος. Ἡ νέα Κυβέρνησις ἀφιε-
ροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας· σας συνιστᾷ τὴν τήρη-
σιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας ἐκάστου, τῆς τιμῆς, τῆς ἰ-
διοκτησίας του. Οὕτως ὀδεύοντες θέλομεν ἀποπερατώσει
τὸ μέγα καὶ ἐνδοξόν ἔργον, ὅπερ ἤρξάμεθα, θέλομεν διε-
γείρει ὑπὲρ ἡμῶν τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἐξυγετισμένου κόσ-
μου, καὶ τὴν αγάπην τῶν φίλων καὶ Προστατῶν Δυ-
νάμεων.

Οὕτως ἐμμένοντες καὶ πρὸς τοῦτο καὶ μόνον ἐργαζόμε-
νοι, ἄς ὀρκισθῶμεν ἐπὶ τῆς πλατείας ταύτης, τῆς λαβού-
σης ἤδη τὸ ὄνομα τῆς Ὁμονομίας ὄνομα, καὶ ἄς εἴπῃ
ἐκάστος ἡμῶν

« Ὁρκίζομαι πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ὑπα-
κοὴν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀποφάσεις »

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 2.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς τοῦ Κράτους.

Ὁ νέος ὄρκος τῆς ὑπηρεσίας, τὸν ὁποῖον ὀφείλουσι

νὰ δώσωσι πάντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἔχει οὕτω.

« Ὁρκίζομαι πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, ὑπακοὴν
εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὴν προσωρινὴν
Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ἐκπληρῶ τὴν ἀνατεθεισάν μοι ὑ-
πηρεσίαν τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως. »

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὸ κείμενον τοῦ ὄρκου τούτου,
σὰς παραγγέλλομεν, Κύριοι, νὰ δώσητε αὐτὸν ὑμεῖς
τε, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων κατὰ τοὺς Νόμους Ἀρ-
χῶν, ἐὰν συναινῆτε, καὶ τῶν ὑφ' ὑμῶν ὑπαλλήλων
οἱ μὴ ἔχοντες ἐναντίαν πεποιθῆσιν ἐνώπιον ὑμῶν· νὰ
μᾶς ὑποβάλητε δ' ἀμέσως τὸ πρωτόκολλον τῶν ὀρκω-

μοσιῶν τούτων, μετὰ σημειώσεως τῶν μὴ δηλωσάν-
των νὰ ὀμώσωσι τὸν εἰρημένον ὄρκον.

Ἀθῆναι, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1862.

Ὁ Ὑπουργός
Θ. ΖΑΙΜΗΣ.

Β. Γιαννουλῆς.

Ἀριθ. ἐγκύκλι. 3.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τὰς Διοικητικὰς καὶ Δημοτικὰς Ἀρχὰς
τοῦ Κράτους.

Σπεύδω νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι ὁ λαὸς καὶ ὁ
στρατὸς τοῦ Ναυπλίου, ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων
καὶ πόθων ἐμπνεόμενος, ἀνεκήρυξε καὶ ἡσπάσθη τὴν
νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι ἐκεῖ ὡσαύτως
ἐπικρατεῖ πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία·

Ὅτι ὁ πρόην βασιλεὺς ἀπεβιβάσθη τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ἀτμοδρόμου, ἐφ' οὗ διετέλει, καὶ ἐπεβιβάσθη ἐπὶ
Ἀγγλικοῦ ἀτμοκινήτου, ἀπερχόμενος ἐντεῦθεν·

Ὅτι καθ' ἃς ἔχω εἰδήσεις πανταχοῦ τοῦ Κράτους
ἐπικρατεῖ ἡσυχία καὶ τάξις, εὐλογοῦντος τοῦ λαοῦ
τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τῇ νέᾳ τάξει τῶν πραγμάτων·

Τέλος πάντων ὅτι καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπικρατεῖ ὡ-
σαύτως πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία· κατὰ δὲ τὴν 4ην
ὥραν μ. μ. τῆς σήμερον ὁ πανερώτατος Μητροπό-
λιτης Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ἄλ-
λου Ἱεροῦ κλήρου ἐβάλον δοξολογίαν πρὸς τὸν Ὑ-
ψιστον ἐν τῇ Πλατεῖα τῇ φερούσῃ πρότερον τὸ ὄνομα
πλατεία Ὁθωνος, μετονομασθεῖσα δὲ νῦν
πλατεία τῆς Ὁμονομίας, ἐνώπιον τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ ὄλου τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐνθουσιωδῶς
εὐλογῆσαν τὸν Ὑψιστον, ἀπήλθεν ἡσυχῶς ἵνα ἐπιλά-
βηται τὰ συνήθη ἔργα του.

Τὰς εἰδήσεις ταύτας σας παραγγέλλομεν, Κύριοι,
νὰ δημοσιεύητε διὰ παντὸς μέσου ὅσον ὄσον τε πλη-
ρέστερον, ὅπως περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν ὄλων τῶν κα-
τοίκων τῆς καθ' ὑμᾶς περιφέρειας. Σὰς ἐσωκλείομεν
προσέτι ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς σήμερον ἐκδοθείσης προ-
κηρύξεως τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πρὸς
τὸν λαὸν γενομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κατὰ
τὴν δοξολογίαν προσφωνήσεως, καὶ σας παραγγέλλο-
μεν νὰ δημοσιεύητε καὶ τὸ περιχόμενον αὐτῶν κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1862.

Ὁ Ὑπουργός

Θ. Α, ΖΑΙΜΗΣ.

ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΥΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

παρὰ τοῦ πρώην διδασκάλου ἐν τῷ Β. Γυμνασίῳ

Κ. ΧΟΥΜΗ

Πρὸς διαδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τῶν

Ἐρμουπολιτῶν κατὰ τὴν Λιτανεῖαν τὴν ψαλιεῖσαν

ἐν τῇ Πλατεῖα τοῦ

Α Ε Ω Τ Ζ Α Κ Ο Υ

τὴν 15 ἐνεστῶτος ἡμέραν Δευτέραν.

« Ἡ κατοπραγία περιστρέφει θρόνους δυναστῶν·
ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, . . ἐνωτίσαθε οἱ
ζητοῦντες πλήθη καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐ-
θνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ
ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου. » (Σειράχ.)

Κατέπεσε τέλος πάντων, ὦ συμπολιταί, κατέπεσε
τὸ φοβερὸν τῆς ἐν Ἑλλάδι Δυναστείας οικοδόμημα
καὶ ἡ πτώσις αὐτοῦ ὑπῆρξε φοβερά. Διελύθη τὸ μαύ-
ρον καὶ ἀγριον νέφος, ἀφ' οὗ κατέπιπτεν ἐπὶ τοσαῦτα
ἔτη ἡ βραχθαία τῆς βίας χάλαρα, καὶ ἐξηκοντίζοντο
οἱ κεραυνοὶ τῆς ἀδικίας κατὰ τῆς κεφαλῆς σύμπαν-
τος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἦδη δὲ εὐδίας ὀπωσοῦν γενο-
μένης, καὶ βελτίονος καιροῦ ὑποφάσκοντος, συνήλ-
θομεν ἀπαξάπαντες ἐνταῦθα ἵνα συναναπέμψωμεν τῆς
ἐλευθερίας τὰ γλυκύτατα ἄσματα, μετὰ τῶν μελω-
δικῶν ὕμνων τῆς θρησκείας, πρὸς τὸν αἰώνιον τῆς
ἐλευθερίας Ἀθλοθέτην ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ὁποῖου
ἐξαρτῶνται καὶ τὰ κράτη καὶ ἡ ἀνεξαρτησία.

Ὡ θεέ μου, ὅποια ἡμέρα, ὅποια πολιτικὴ μεταβολή!
Καὶ λοιπὸν ἠξιώθημεν πλέον νὰ ἐγκωμιάζωμεν καὶ
νὰ πανηγυρίζωμεν πανδήμως τὴν ἑορτὴν τῆς ἐλευ-
θερίας; ἢ μήπως ὀνειρευόμεθα βλέπων ἐνταῦθα δια-
φόρους φυγάδας στρατιωτικούς καὶ ιδιώτας, οἵτινες
φεύγοντες πρὶν τὴν πανδαμάτειραν ἐκείνην Δυνα-
στείαν, ἐκλατὸν ἐν τῇ ξενιτείᾳ τὰ παθήματα τῆς
Πατρίδος, ὡς τὰ τεθλιμμένα τέκνα τῆς παλαιᾶς Ἱερου-
σαλήμ παρὰ τὸν ποταμὸν τῆς Βαβυλῶνος καθή-
μενα;

Ἄλλ' ὄχι κατ' ὀλίγον συνέρχομενος εἰς ἐμαυτὸν
βλέπω ἀκόμη πραγματικῶς ἐνταῦθα συνορτάζοντα
καὶ συμπανηγυρίζοντα μετ' ἡμῶν καὶ ἐντιμα μέλη
ἀντιπροσωπεύσαντα τὴν πρώην ἐνδοξὸν τοῦ Ναυ-
πλίου Κυβέρνησιν, εὐγλώττως δὲ πρὸ ἐμοῦ δατρα-
νώσαντα τὰ αἰσθήματά των, θερμὰ εἰσέτι ἐκ τῆς
πυρίτιδος τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, καὶ φλέγοντα ἐκ
τῆς συγκρούσεως τῶν ὄπλων τοῦ Παγῶνη καὶ τοῦ
Δουβουνιώτου!

Πρὸς δὲ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑορτῆς ταύτης τῶν
ἑορτῶν καὶ τῆς πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων μει-
διᾷ πως ἀνεφαλος καὶ χαίρων καὶ ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν,
συντελεῖ δὲ πρὸ πάντων κάτωθεν ὁ τόπος! Ὡ ὅποιος
τόπος! τόπος ἱερός, τόπος ἅγιος, τόπος ἀληθῶς με-
γάλων ἀναμνήσεων, συγκινήων τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλ-
ληνος καὶ μάλιστα τοῦ Ἐρμουπολίτου!

Τίς δὲν ἔχει, ὦ Ἐρμουπολίταί, τίς δὲν ἔχει ἐ-
ναυλον ἀκόμη εἰς τὰ ὠτά του τὸν ἐν τῇ πλατεῖα
ταύτῃ κρότον, ὃν ἐβρόντησε τὸ πυροβόλον τοῦ Λεω-
τζάκου καὶ τοῦ Μωραϊτίνῃ, σύνθημα ὃ παρηκολούθη-
σεν ἀμέσως καὶ ἀνταπήντησεν εἰς αὐτὸ ἡ φωνὴ
τοῦ λαοῦ « Ζήτω τὸ ἔθνος; »

Ἡ τίς δὲν βλέπει ἤδη ἵπταμένας ἀνωθεν ἡμῶν
τὰς ἱεράς τῶν μεγαλομαρτύρων ἐκείνων ψυχὰς
κρατούσας ἀκόμη τὴν κυματίζουσαν σημάϊαν περὶ ἣν
πάντες ἡσπασθημεν ἀλλήλους τὴν 28 Φεβρουαρίου
τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ διεμαρτυρήθημεν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντονοτέραν τῶν ἐθνικῶν δια-
μαρτυρήσεων;

Ἐκ τῶν πλατειῶν τούτων ἀδελφοί, τῶν πρώην δυ-
σωνύμων, νῦν δὲ λαβουσῶν γενικῇ τοῦ Δ. Συμβουλίου
ψήφῳ τὰ προσφιλέστατα ὀνόματα τοῦ Λεωτζάκου τοῦ
Μωραϊτίνῃ καὶ τοῦ Σκαρβέλη, ἐξώρμησαν ἀκάθεκτοι
τῆς Ἐρμουπόλεως οἱ νέοι, ἄπειροι μὲν περὶ τὴν χρῆ-
σιν τῶν ὄπλων καὶ ἀσυνείθιστοι φέρειν τὴν βοήν τοῦ
πολέμου, ἀλλ' ὁμως ὑπ' ἐνδοξοτάτων ἀρχηγῶν ὀδη-
γούμενοι, ἔδειξαν οἱ πρῶτοι ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι
ἵνα μεταβῶμεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἔπρεπε πρῶτον
νὰ ἐγγίσωμεν τὰς Ἀθήνας.

Ἐνθυμεῖσθε, Ἐρμουπολίταί, ὅτι ἐκεῖ παρακάτω ἐν
τῷ Δημαρχεῖῳ, συνελθόντες οἱ σεβάσιμοι πρεσβύ-
ται τοῦ Δήμου τούτου, συνέταξαν τὸν χάρτην
τῆς διαμαρτυρήσεως, ἐν ᾧ μετὰ θρησκευτικοῦ σεβά-
σμου καθικέτευον τὸν πρώην μὲν ἀγέρωχον Δυνα-
στην τῆς Ἑλλάδος, ἡδὴ δὲ οἰκτρὸν καὶ ἐλεεινὸν ναυά-
γιον προσαρᾶσον τὰς ὠχρὰς καὶ κητηρεῖς τῆς Δαλ-
ματίας ἀκτάς! Ἐνθυμεῖσθε ὅτε ταπεινῶς ἀναφερόμενοι
ἐλέγομεν αὐτῷ « Βασιλεῦ, παραπεμφθεῖς ὑπὸ τῆς
φύσεως ἐπὶ πρύμνῃ ἀνωτάτῳ καὶ τοὺς οἰκίας τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐγχειρισθεῖς, πηδαλιούχει τὸ
κοινὸν τῶν Ἑλλήνων σκάφος σωτηρίας, ἐπὶ μηδενὶ
μᾶλλον χαίρων καὶ τερπόμενος ἢ ἐν τῷ τοῦς ὑπη-
κόους εὐεργετεῖν » καὶ πάλιν « ἄνδρα ἄρχοντα πᾶσιν
ἅμα χαλεπαίνειν εἶναι μέγα ἀμάρτημα· ἀνάγκη
γὰρ διὰ τὸ πολλοὺς φοβεῖν, πολλοὺς καὶ ἐχθροὺς
ἔχειν. »

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς λησημονήσαντες ἐτι « Βασι-
λέα αὐ ποιεῖ φρόνιμον, τὸ διαδῆμα· νοὺς γὰρ ἐσὶν
ὁ ἄρχων. » ἐκεῖνος ὁμως ἐπιθεβαιῶν τοῦτ' αὐτὸ
τὸ γραφικόν, ἀνταπήντησεν εἰς τὰς ἱεσείας ἡμῶν
διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κεραυνοβόλου Ἀτμοδρό-
μονος, τετράκις ἐκατὸν λοχιοφόρους ἐξεμέσαντος εἰς
τὴν παραλίαν τῆς Κύθου, ἵνα, ἐγκαινιάσῃ καὶ τοῦ-
τον, ὡς μὴ ὤφειλε διὰ τοῦ αἵματος τῶν ὑπηκόων
αὐτοῦ.

Καὶ ποῖον μὲν τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἡ τύχη τῆς ἀση-

μάντου τότε φαινομένης εκείνης έκστρατείας έδειξαν ακολουθώσως αυτά τὰ πράγματα. Οί ήρωες Λεωτζάκος Μωραϊτίνης και Σαρβέλης, ύπέστησαν μὲν τὸν ένδοξότερον άμα και τραγικώτερον όλων θανάτων, ήνοιξαν όμως τὰς πύλας του μεγάλου δράματος εις τὸ θέατρον του Πανελληνίου, ένθα τὸ μὲν αίμα αὐτῶν έλαμψεν ως ή δόξα, τὸ δὲ πρόσωπον του Δυναστου τῆς Ελλάδος υπήρξεν επί τέλους τὸ κωμικώτατον πρόσωπον τῆς σκηνης.

Πλην ἐπ' εκείνου μὲν εξήστραψεν ή φωνή του Θεου, ήτις συσσειεί τὰ ὄρη και κλονεί τὰς άβύσσους· ό χρόνος δὲ μόνον ὅστις δικάζει τούς βασιλείς, θέλει άποδώσει αὐτῶ και τιμὴν και τάξιν τὴν πρέπουσαν. Ημείς όμως καιπερ θεωροῦντες αὐτόν, ως άστραπήν καταπίπτοντα, μη έπαρθώμεν, άδελφοί, αλλά στῶμεν και βοήσωμεν, σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Διότι είναι μὲν αληθές ὅτι πάντες σχεδόν ειργάσθημεν, εκτός ὀλίγων άσημάντων νεφυδρίων οὐδαμῶς θολούντων τὸν ὠραϊον ὀρίζοντα τῆς Ελλάδος, πάντες ένηργήσαμεν, πάντες υπέστημεν τίς μὲν πλέον, τίς δὲ έλαττον, υπέρ τῆς εὐδοξείας του μεγάλου τούτου κατορθώματος, αλλά πάντες υπήρξαμεν, ό μὲν τοιοῦτον, ό δὲ τοιοῦτον ὄργανον άπλῶς τῆς Θείας Προνοίας, ήτις ανάγει και κατάγει και εθνη και βασιλείς.

Ἦδη δὲ συνελθόντες, άδελφοί μου, εκ τῆς χαράς και τῆς θυμηδίας, και θεωρήσαντες μετὰ προσοχῆς τὴν μηδαμινότητα και τὸ εὐμετάβολον τῶν ανθρωπίνων πραγμάτων, ἄς συλλογισθώμεν ὅτι ό Θεός δὲν ήθελε συνεργήσει πρὸς τὴν μεγάλην του εθνους ευχήν, εάν πάντες ἐνί στόματι και μιᾷ καρδίᾳ δὲν εξητούμεθα τὴν έξοδον του Δυναστου.

« Ο γὰρ Θεός Θεός τῶν ἐν ἀγάπῃ προσμενόντων αὐτῶ ».

Και ἦδη ὅτε πλέον παρήλθεν ή καταιγίς τῆς τυραννίας· και ἠνεώχθη τὸ εθνικὸν βουλευτήριον, ἐν ᾧ θέλει συζητηθῆ τὸ μεγαλεϊον τῆς Πατρίδος, ὅτε έκαστος έχει σιγάδιον, και στάδιον ευρύ ἵνα άπολαύσῃ αληθῆ δόξαν, ἄς μη λησμονῆ ὅτι ευκολώτερον άποκτῶσι τὰ εθνη ή διατηροῦσι τὴν ελευθερίαν των. Ἄς ένθυμηται εκ τῆς ιστορίας, ὅτι ή αγανάκτησις μεταβάλλει μὲν σιγμιαίως εις ήρωϊκὸν ένθουσιασμὸν και τὴν ταπεινοτέραν ἐνέργειαν του ανθρώπου, άλλ' ή πολυχρόνιος διατήρησις τῆς εὐνομίας ελευθερίας και τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης εὐδαιμονίας απαιτεῖ ακατάπαυστον και ἐσκεμμένην ήρωϊκὴν έξιν.

Και είναι μὲν αληθές και παρὰ πάντων ὁμολογούμενον, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος είναι τὸ παραδοξότερον τῶν εθνῶν του κόσμου· έχει μὲν πολλὰς και μεγάλας ἀρετάς, δι' ὧν κατορθώνει μεγάλα και θαυμαστά έργα, άλλ' έχει προσέτι και δύο μεγάλας κακίας τὸ φιλέρι και φιλοπρωτον, αὐτίνες υπήρξαν ανέκαθεν δι' αὐτὸ δαίμονες έξολοθρευταί. Διότι τί άλλο παρὰ ή φιλοπρωτεία υπήρξε τὸ γλυκύτερον δέλεαρ δι' οὗ ή ξενοκρατία ήδυνήθη να συλλαμβάνη και περιάγῃ ως από τῆς ρινός τούς περισσότερους τῶν Ἑλλήνων; τί άλλο ή ή φιλοπρωτεία υπήρξε μεγαλύτερον ὄπλον, δι' οὗ κατεπολεμήθη τὸ ἔθνος ἐπὶ τριάκοντα ἐτη; Ἐάν υπεχώρουν οι νεώτεροι εις τούς πρεσβυτέρους, οι ἱκανοί εις τούς ἱκανότερους, εάν ὄλλοι ἐφιλοτιμούμεθα τίς να υπερθῆ τὸν ἄλλον κατά τὰς υπέρ τῆς Πατρίδος ενεργείας, κατά δὲ τὰς τιμὰς παρεχωρούμεν και υπεχωρούμεν, άλλήλοις εάν ἐθυσιάζομεν, ὄλον τὸ άτομον ή ἐν μέρος τουλάχιστον του ατόμου, δια τὸ κοινὸν καλόν, ή Πατρίς δὲν ήθελεν υποστῆ τοιοῦτους κινδύνους, οὐδὲ ήθελε φθάσει εις τὸ χεῖλος τῆς άβύσσου, ἀφ' ἧς μόνος ό βραχίον του Θεου ἐρρύσατο αὐτήν.

Περαίων λοιπὸν τὸν λόγον μου, συμπολίται, νομίζω περιττὸν να ὀπομνήσω ὑμῖν πρὸς υποστήριξιν τῆς ὁμονοίας ὅτι ό ένδοξος ἡμῶν Δῆμος, ὅστις αντιποιεῖται δικαίως τὴν πρωτοβουλίαν, από τῆς περιωνύμου έκστρατείας τῆς 28 Φεβρουαρίου, ἀφ' ἧς και άποβλέπουσιν ἰδίως πρὸς αὐτόν, ως τὸν εμπορικώτερον και νοημονέστερον, και ως δι' άστέρος πολικοῦ ὀδηγοῦνται υπ' αὐτοῦ εις τὰς πολιτικὰς ενεργείας των, ό Δῆμος ἡμῶν ὅστις πρώτος ήσπάσθη τὴν ἐκ τῶν ένδοξοτέρων τῆς Ελλάδος ανδρῶν συγκεκλιμένην Κεντρικὴν Κυβερνήσιν, αὐτὸς πρώτος χρεωστεῖ να δεικνύη και τὸ παράδειγμα τῆς ὁμονοίας και

εὐταξίας, πρὸς παγίωσιν μὲν τῶν ενεστῶτων αγαθῶν, επιτυχίαν δὲ τῶν μελλόντων και ἐπιζομένων· εστε δὲ βέβαιοι άδελφοί, ὅτι ἐν ὁμονοία και ἀγάπῃ ενεργούντες και τὸ γενικὸν τῆς Πατρίδος συμφέρον επιδιώκοντες, ἀρωγῆ και συνάρσει Θεου, θέλομεν κατορθώσει, ἐκθαμβοί αι Ἀνατολαί και αι Δύσεις να μᾶς χειροκροτήσωσιν έξωθεν τῶν τειχῶν του Κωνσταντινου, και ὑπὸ τούς θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐν ἀγαλλιάσει θέλομεν ψάλλει α γνωτὲ εθνη και ήττάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ό Θεός. »

Λ Ο Γ Ο Σ

ΕΚΦΩΝΗΟΕΙΣ

ὑπὸ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΕΝ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΕΩΤΖΑΚΟΥ

καθ' ἡν ἡμέραν ἐτελεῖτο δοξολογία ἐν αὐτῇ υπέρ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως και ἐγκαινιάζετο ή ῤηθεῖσα πλατεία λαμβάνουσα τὴν ανωτέρω ἐπωνυμίαν.

Ἀ δ ε λ φ οί !

Μεγάλη και φοβερά υπήρξεν ανέκαθεν εις τὸν βίον τῆς ανθρωπότητος ή πάλη του αγαθοῦ κατά τῶν πνευματικῶν τῶν πονηρῶν, του Σατανᾶ και τῶν ὀπαδῶν του !

Κατὰ δὲ τὴν καταπληκτικὴν ταῦτην πάλην, ό Ἑλληνισμός ὁμολογούμενος καθειξε τὴν πρωτιστήν θέσιν, άποδείξας ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπόψεις και φάσεις τῆς αναπτύξεως του ανθρωπίνου πνεύματος τούς μεγάλους εκείνους φωστῆρας τῆς ανθρωπότητος, οἵτινες ἐφώτισαν μὲν αὐτήν και ἐποδηγέτησαν εις τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας τῆς, ἔθεσαν δὲ φραγμόν δια τῶν ακαταμαχῆτων και ήρωϊκῶν βραχιόνων των εις τούς χεμαίρους τῆς βαρβαρότητος, οἵτινες ἐκινδύνευον να πλημμυρήσωσι τὴν οἰκουμένην και να καταπνίξωσι τὰ σπέρματά τῆς ζωῆς, ὅσα ή κιωτὸς τῆς Ἑλληνικότητος ἀσφαλῶς διεκόμεζεν εις του Κόσμου τὰ πέρατα !

Εἶναι γεγονός αναντιρρήτον, ὅτι ό Ἑλληνισμός υπήρξεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὸ κύριον ὄργανον τῆς Θείας Προνοίας, ό Ἀπόστολος και ό μάρτυς τῶν κοσμοσωτηρίων ἀρχῶν τῆς ἰσότητος, τῆς ελευθερίας, τῆς αδελφότητος, ό πρόεδρος του χριστιανισμοῦ και ό δια του αιματός του μορφώσας και διαδόσας αὐτήν εις ἅπασαν τὴν χριστιανισμὸν σὺνην, τὸ ἄκρον ἄκρον τῶν μεταφυσικῶν έννοιῶν και συλληψεων, εις ὅσας ό ανθρωπος ὑψῶθη ποτὲ δια τῆς πεπειραμένης του διανοίας, τὸ καύχημα ἐνὶ λόγῳ τῆς οικογενείας τῆς ανθρωπότητος και τὸ ἰσχυρότερον ὄπλον τῆς εις τὸν κατὰ τῶν τυράννων ἀγῶνα, ὅστις ἀπεθανάτισε μὲν τούς προγόνους ἡμῶν εις πάντας τούς αἰῶνας, ἀπὸ δύο ἦδη και ἐπέκεινα χιλιάδων ἐτῶν, και ὅστις προοιτζεται Οὐρανὸν καινὸν και γῆν καινὴν εις πάντα τὰ καταπιεζόμενα εθνη, ὅσα δὲν γεύονται ἐγωιστικῶς τῆς γνώσεως τὸν καρπὸν.

Μέγας, άδελφοί, ό Ἑλληνισμός κατά τε τὴν ἀρχαίαν και τὴν μέσιν αὐτοῦ ἐποχὴν, οὐχ ἦττον, ή κατά τὰς νεωτέρας ἡμῶν ἐποχὰς, αὐταπάρησις και ἀφοσιώσις του ἐκορυφώθη εις βαθμόν, τὸν ὁποῖον δυσκόλως θέλει συλλάβει ποτὲ ό μη εκ του πλησίον μελετήσας αὐτόν.

Και κατ' αὐτὰς δὲ τὰς ἐποχὰς τῆς πτώσεως και του μαρμασμοῦ, δν ἐπέφερον ανέκαθεν εις τὸ ἔθνος ἡμῶν ή ἐξ αὐτῶν τῶν κορυφῶν του Ὀλύμπου καταγομένη εἰδεχθῆς ἑρβῦνις τῆς καταστρεπτικῆς εις τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν διχονοίας, ὁποίας δὲν παρέστησε σκηνὰς ἀπαραιμίλλου ἀληθοῦς ἱκανότητος και ἐξαισίαν ανδραγαθημάτων, αττινα πληροῦσι δόξης τὰς σελίδας τῆς φρικώδους κατά τὰς ἐποχὰς ἐκείνας ἱστορίας ἡμῶν, ἐκπλήττοντα και καταγοητεύοντα συγχρόνως τὸν αναγνώστην ;

Ἀρκεῖ να σᾶς αναφέρω εκ τῶν μεγάλων ανδρῶν τῶν μεσαιωνικῶν ἡμῶν ἐποχῶν τὸν έξοχον εκείνον υπέρμαχον τῆς χριστιανισμὸς, ήτις κατά τὰς ἐποχὰς ἐκείνας ὑπὸ φρικιάσεως κατελαμβάνετο εις τὸ μόνον άκουσμα τῆς προσεγγίσεως του λυσσιμανοῦδους εκείνου θηρίου, ὅπερ και ἐκπνέον νῦν τσαυτάς ἀπειλεῖ εις τὴν ανθρωπίνον κοινωνίαν καταστροφὰς, ὅστις με 10 μόνον ή και 15 χιλιάδας πολεμιστῶν ἠνάγκαζε τὸν φοβερόν εις τὴν Εὐρώπην ἅπασαν Μουάμεθ τὸν β' και Ἄμουράτ τὸν β'. να πίπτωσι γονυκλιτεῖς εις τούς πόδας του με 100 και 150 χιλιάδας στρατιωτῶν, ὅπως ζήτησῃ παρ' αὐτοῦ δια έλεος τὴν εἰρήνην.

Και ναί ! εάν ή Εὐρώπη ἔδιδε τότε ἀπόσπιν εις τὰς συμβουλὰς του Γεωργίου Καστριώτου, του και Σκεντέρβη ὑπὸ τῶν Τούρκων κληθέντος, οὐδέμια ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς τῶν ένδοξοτέρων τῆς Ἀσίας ήθελον έκτοτε ὠθήσει τὸν βάρβαρον εκείνον κατακτητὴν, ὅστις κατασπάραιξε τὸν χριστιανισμὸν και είναι εισέτι τὸ σκάνδαλον

σήμερον, ὅπερ τίς οἶδεν ὁποίας ἐπιφυλάττει εις τὴν Εὐρώπην κατά τὸ ἐκφύχισμά του νέας πληγὰς, εάν ἐγκαίρως δὲν ἐνίσχυσῃ τούς νέους Καστριώτας, ὅσους ἐντὸς τῶν σπλάγγων της ή Πατρίς μας κυφορεῖ.

Ἄλλ' ἦτο προωρισμένον παρὰ τῆς πανσόφου Θείας Προνοίας, πανστρατιᾶ μετ' οὐ πολὺ τα βάρβαρα τῆς Ἀσίας στίφη ὑπὸ τὰ φρούρια να ἀφιχθῶσι τῆς βασιλείας τῶν πόλεων, ὅπως ἐν τῷ ἀγῶνι ἐκείνῳ αναδειχθῆ μὲν ἐξ ἐνός τὸ πρότυπον τῶν Αὐτοκρατόρων τῶν ἐπαξίων Ἑλλήνων να ἀρχωσιν, ὅπως δὲ δια τῆς αἰχμαλωσίας τεσσάρων ὄλων αἰῶνων ἐξαγισθῆ ό Ἑλληνισμός ἀπὸ παντός ῤπου προπατορικῶ ἁμαρτήματος και ἀγνός και ἄσπιλος ἐορτάση τὴν πρωτοφανῆ εις τὸν Κόσμον παλιγγενεσίαν του, ἐκπλήξας δια τῆς αὐταπαρησεως και τῶν ανηκούστων ανδραγαθημάτων αὐτοῦ τὸν ἐξευγενισμένον κόσμον, ἀφρώγῃν ἐπὶ τέλους τείναντα χεῖρα.

Ἐπεσον ό Αὐτοκράτωρ ἡμῶν κατά τὴν πολυστένακτον τῆς ἀλώσεως ἐκείνην ἡμέραν, άλλ' εκ του αιματος και του θανάτου αὐτοῦ ἀγνοτέρα και ζωηρότερα ἐβλάστηεν ή ζωῆ εις τὰς φλέβας του Ἑλλήνων και ἰδοῦ μετὰ τὸ δεινὸν μαρτυρικὸν καθαρτήριο τεσσάρων ἀτελευτήτων αἰῶνων, τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐξηγέρθη σκελετωδες μὲν, άλλ' ἄμωμος τουρκοφάγος γίγας εκ του φρικαλέου βαράθρου του, ὅπως οὐδέποτε ἀποθάνη πλέον, διαπράξας ἐν τῷ διαστήματι του ἐπταετοῦς ένδοξου ἀγῶνος, ὅσα οὐδέποτε άλλος τις ἐν τῷ κόσμῳ διέπραξε, καταβλῶν ἐπὶ τέλους τὸ ἀδάμαστον ἐκείνο θηρίον, ὅπερ και ἔνετον και Γερμανὸν και Πολωνὸν, και Ἰσπανὸν και Σλάβον και τὰ εθνη πάντα δια μόνης τῆς θέας του ἐταπείνωσε και ὅπερ ἐπαπειλεῖ να δηλητηριάσῃ δια του φαρυμακοῦ του ἰού τὴν ὄλην ανθρωπότητα, να πνίξη δὲ τὰ εθνοσωτήρια σπέρματα του νεωτέρου πολιτισμοῦ εις αὐτὴν τὴν ἀνάπτυσιν των.

Ό Ἑλληνισμός ανεστήθη, εἴλικσε τὴν συμπάθειαν τῆς Εὐρώπης· ἀπάσης και μεγάλη ή νεκρανάστασις εις τὴν Ἀνατολὴν οἰωνίζετο, ὅτε, τίς ήθελε τὸ πιστεύσει ! παρ' ὀλίγον ή ὑπουλος καταχθονιότης ἐνός ὄργανου τῶν ασπίων ἐχθρῶν του Ἑλληνισμοῦ παρ' ὀλίγον, εις τὴν ἀπώλειαν να σύρῃ δια πάντος τὸ εθνος ἡμῶν, παρ' ὀλίγον αι συλληφθεῖσαι παρὰ του πολιτισμένου κόσμου ἐλπίδες ἅπασαι να μεταιωθῶσι, παρ' ὀλίγον ό Ἑλλήν ἀνάξιος να θεωρηθῆ τῆς ελευθερίας και ανεπίδεκτος προοδου και αναπτύξεως, εάν ό ἀγαπῶν τὴν Ελλάδα Θεός δὲν εξαπέστειλεν τούς γνησίους υἱούς του, ὅπως διενεργήσῃσι δια τῆς ἀφοσιώσεώς των και τῆς θυσίας τῆς ζωῆς αὐτῶν τὸ λαμπρὸν ἀληθὲς και μέγα κατόρθωμα τῆς ἐξαντώσεως του καταχθονίου τέρατος, ὅπερ τεχνιέντως περιτύλιξε και μέχρι θανάτου συνέσφιξε τὰ ἀδύνατα τῆς πατρίδος σέρνα, ἐνσπείρας δια τῆς σατανικῆς του πνοῆς, ὅσα ό δράκων, ό παναρχαίος, ό ἐσφόρος ἐγωϊσμός, ἐνέσπειρεν ἄλλοτε πάθη εις τὴν ἀγῆν ανθρωπότητα τῶν πρώτων ἐκείνων αἰῶνων.

Θάρρος συμπολίται ! Τὸ τέρας ἐξώσθη ! Τὸ ἀγγελικὸν ἔθνος ἐστρεψε τὴν ῤομφαίαν αὐτοῦ, και ό Σατανὰς μετὰ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ ἐξοντῶσθαι ! Ὁ Ὄθων και τὰ ἐπτά ὄργανά του ἐξουδενίσθαι· τὸ Ἑλληνικὸν ἑδάφός μας ἐκαθηρίσθη. « Οὐαί, οὐαί, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ή κρίσις του », εις παράδειγμα τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τῶν καταπιεζόμενων τὰ ἔθνη.

Δηλοποιήσις Πληστηριασμοῦ.

Ὁ Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Θεοδόσιος Ἀντωνιάδης, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ ἀρθθ. 9-16 και ἀπὸ 24 Ἀπριλίου ε. ε. ἀπόφασιν του Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐκδοθεῖσαν σινεπέα αιτήσεως τῶν Δημητρίου Πικιώνη δι' ἑαυτόν και ὡς ἐπιτρόπου τῶν αδελφῶν του Χαρικλείας και Ἀσπασίας Κ. Πικιώνη κατοίκου Πειραιῶς και Σταματίου Κανέλλου κατοίκου Σύρου, οἵτινες δια τῆς ἀπὸ 20 Μαρτίου ε. ε. πρὸς τὸ μνησθῆν δικαστήριον ἐξέθεσαν ὅτι ἐνταῦθα μένει προσωρμησμένον ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον βρίκιον ὀνόματι Παναγία Μυρτιδιώτῃσα χωρητικότητος τόνον 109 33|94 τὸ ὁποῖον, κατά μὲν τὸ 1|3 ἀνήκει εις τὸν Κανέλλαν κατά δὲ τὰ 2|3 εις

(Ἔπεται συνέχεια και δικαστικὸν παράρτημα.)